

پیش بینی بهزیستی روانشناختی براساس باورهای ارتباطی و شادکامی ذهنی زنان آزار دیده مراجعه کننده به اورژانس اجتماعی شهر اهواز

فاطمه حسنی

دانش آموخته کارشناسی ارشد روانشناسی، روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد فیروزآباد، ایران

چکیده

هدف از پژوهش حاضر پیش بینی بهزیستی روانشناختی بر اساس باورهای ارتباطی و شادکامی ذهنی در زنان آزار دیده مراجعه کننده به اورژانس اجتماعی شهر اهواز در سال ۱۳۹۷ بود. طرح کلی این پژوهش توصیفی بود. جامعه آماری شامل کلیه زنان آزار دیده مراجعه کننده به اورژانس اجتماعی شهر اهواز در سال ۱۳۹۷ بود. افراد نمونه با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند و به تعداد ۱۹۵ نفر انتخاب گردید. پرسشنامه ها شامل مقیاس بهزیستی روانشناختی، مقیاس باورهای ارتباطی و مقیاس شادکامی بود. نتایج نشان داد که یک رابطه معنادار منفی بین انواع باورهای ارتباطی و بهزیستی روانشناختی وجود داشت. انواع باورهای ارتباطی می تواند بهزیستی روانشناختی را پیش بینی نماید، به طوری که به ترتیب باور به تخریب کنندگی مخالفت، تغییر ناپذیری همسر و باور به توقع ذهن خوانی بیشترین نقش را در پیش بینی متغیر بهزیستی روانشناختی زنان آزار دیده ایفا کردند. همچنین، یک رابطه معنادار مثبت بین شادکامی و بهزیستی روانشناختی وجود داشت. ابعاد شادکامی می تواند بهزیستی روانشناختی را پیش بینی نماید، به طوری که به ترتیب رضایت، خلق مثبت و سلامتی بیشترین نقش را در پیش بینی متغیر بهزیستی روانشناختی زنان آزار دیده ایفا نمودند. نتایج نشان داد که باورهای ارتباطی و شادکامی ذهنی قادر به پیش بینی باورهای ارتباطی در زنان آزار دیده مراجعه کننده به اورژانس اجتماعی شهر اهواز می باشد. **واژگان کلیدی:** بهزیستی روانشناختی، باورهای ارتباطی، شادکامی ذهنی.